

MULTATULI

Saidjah en Adinda

Het beroemde liefdesverhaal uit *Max Havelaar*



Uitgeverij Eenvoudig Communiceren

Saïdjah en Adinda

De buffel

De vader van Saïdjah heeft een buffel.
Dat sterke beest trekt de ploeg door de zware
aarde.
Zo wordt de grond goed los gemaakt.
En kan er rijst gezaaid worden.

Maar op een dag komt een man bij de vader van
Saïdjah.
Hij is een knecht van het districtshoofd, de baas van
Lebak.
De knecht neemt de buffel mee.

De vader van Saïdjah is verdrietig.
Dagenlang zegt hij niets.
Wat moet hij doen?
Zijn vrouw en kinderen hebben rijst nodig.
Hij moet de grond ploegen en rijst zaaien.
Maar zonder buffel is dat heel moeilijk.

Dan pakt hij een dolk uit een la.
De dolk is van zijn vader geweest.
Hij heeft de dolk geërfd, toen zijn vader doodging.
Het is een bijzondere dolk.
Op het handvat zitten een paar plaatjes zilver.
En die zijn wel wat waard.

De vader van Saïdjah verkoopt de dolk aan een
Chinees.

Voor 24 gulden.

Met dat geld koopt hij een andere buffel.

Een nieuwe buffel

Saïdjah is ongeveer 7 jaar oud, als de nieuwe buffel
komt.

Hij wordt al gauw vrienden met het beest.

Echte vrienden.

Want Saïdjah verzorgt en bewaakt de buffel.

Hij zit op de rug van de buffel als het sterke dier de
ploeg trekt.

Hij roept tegen de buffel als hij aan het eind van
het land is.

Dan keert het zware beest meteen om.

De buffel doet precies wat Saïdjah zegt.

Het land van Saïdjah's vader wordt mooi geploegd.

Net als het land ernaast.

Dat is het land van de vader van Adinda.

Adinda, het meisje met wie Saïdjah later zal
trouwen.

Adinda's broertjes ploegen het land met hun eigen
buffel.

Zij komen Saïdjah vaak tegen.

Vrolijk roepen zij dan naar elkaar.

Ze zeggen dat hun buffel zo sterk is en zo
gehoorzaam.

Dat de buffel de ploeg zo recht door de aarde trekt.

Saïdjah scheidt op over zijn buffel.
En de broertjes van Adinda scheppen op over hún buffel.

Maar waarschijnlijk is de buffel van Saïdjah de beste.
Want Saïdjah praat vriendelijk tegen het grote beest.
En daar houden buffels van.

Verdrietig

Op een dag komt de knecht van het districtshoofd weer langs.

Hij neemt opnieuw de buffel mee.
Saïdjah is dan 9 jaar, en Adinda 6.

De vader van Saïdjah pakt nu twee zilveren ringen uit de la.

De ringen zijn van de moeder van zijn vrouw geweest.

Zij heeft ze van haar moeder geërfd.

Hij verkoopt de zilveren ringen aan dezelfde Chinees aan wie hij ook de dolk verkocht.

Hij krijgt er 18 gulden voor.

En met dat geld koopt de vader van Saïdjah een nieuwe buffel.

Saïdjah is verdrietig.

Hij heeft aan zijn vader gevraagd om de oude buffel terug te kopen.

Maar zijn vader heeft de oude buffel niet gezien op de markt.

En nu is Saïdjah bang dat de buffel geslacht is.

Want dat gebeurt vaak met de buffels van de arme boeren.

Saïdjah huilt om de buffel.

Dagenlang kan hij niet eten.
Want hij is zo verdrietig, dat zijn keel dicht zit.

Maar al snel is Saïdjah vrienden met de nieuwe buffel.
En hij vergeet de oude buffel.
Te snel, eigenlijk ...

Gevaar

De nieuwe buffel is niet zo sterk als de oude.
Hij is ook wat magerder.
Maar Saïdjah is toch trots op hem.
Tegen Adinda's broertjes schept hij op over zijn nieuwe buffel.
Misschien is de buffel niet zo sterk, maar hij is wel gehoorzaam.
En hij doet erg zijn best.

Saïdjah schept ook op over de mooie vacht van de buffel.
Geen enkele buffel heeft zulke mooie kringen in zijn vacht.
De priester heeft gezegd dat dat geluk brengt!

Maar op een dag gehoorzaamt de buffel niet.
Hij blijft stilstaan.
Saïdjah roept en schreeuwt tegen de buffel.
Maar het beest doet geen stap.
Hij schudt zijn kop, hij blaast door zijn neusgaten.
Hij rilt en beeft.
Zijn bovenlip is omhooggetrokken.
En in zijn ogen staat angst ...

'Vlucht, vlucht, Saïdjah', roepen de broertjes van Adinda.

'Vlucht, daar is een tijger!'

Ze maken de ploeg van hun buffel los en springen op zijn rug.

Snel rijden ze door de velden, over de dijkjes en door het gras.

Ze gaan door struiken en modder.

En dan staan ze hijgend in hun dorp.

Maar Saïdjah is er niet bij.

De tijger

Saïdjah wilde ook vluchten, net als de broertjes van Adinda.

Hij maakte de ploeg los en sprong op de rug van zijn buffel.

De buffel begon te rennen.

Maar toen maakte hij plotseling een sprong.

En Saïdjah viel van de buffel af.

Daar lag hij op de grond.

En de tijger was vlakbij ...

De buffel rende nog even door.

Weg van de plaats waar zijn kleine meester op de dood wachtte.

Maar toen draaide het grote beest zich plotseling om.

Hij zette twee poten aan de ene kant van Saïdjah.

En twee poten aan de andere kant.

Als een dak stond de buffel boven de jongen.

En hij draaide zijn kop met de horens naar de tijger toe.

De tijger sprong ...

Maar het werd zijn laatste sprong.

De buffel ving de tijger op, met zijn hoorns.

Even later lag de tijger met een open buik op de grond.

De buffel had een wond in zijn nek, maar die was niet ernstig.
En Saïdjah, hij had niets.
De priester had gelijk gehad.
De kringen in de vacht van de buffel hadden geluk gebracht!

Dankbaar

Saïdjah is 12 jaar als ook deze buffel wordt weggehaald.
Adinda is dan 9 jaar oud.
Zij weeft doeken op een weefgetouw.
En die doeken verft zij in mooie kleuren.
Maar vandaag zijn de kleuren van haar doeken niet vrolijk.
Want ze heeft gezien dat Saïdjah droevig is.

Net als de vader van Saïdjah.
Maar het meest verdrietig is zijn moeder.
Zij heeft de buffel verzorgd, toen hij gewond was.
Zij heeft de wond in zijn nek gewassen en er kruiden op gelegd.
Iedere keer dat zij de diepe wond zag, kwamen er tranen in haar ogen.
Zoveel kracht had de tijger gehad ...
Wat zou er met Saïdjah zijn gebeurd als de buffel hem niet gered had?

Ze denkt aan de dag dat de broertjes van Adinda waren teruggekomen in het dorp ...
Die dag had zij gedacht dat zij haar zoon nooit meer zou zien.
Ze was de buffel zo dankbaar ...